

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA 2011/16/EU

z dne 15. februarja 2011

o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potreba držav članic po medsebojni pomoči na področju obdavčevanja v obdobju globalizacije hitro narašča. Mobilnost davčnih zavezancev, število čezmejnih transakcij in internacionalizacija finančnih instrumentov se zelo hitro povečujejo, zaradi česar imajo države članice težave pri pravilni odmeri davkov. Te vse večje težave vplivajo na delovanje sistemov obdavčevanja in povzročajo dvojno obdavčenje, ki spodbuja davčne goljufije in davčne utaje, medtem ko se nadzor še naprej izvaja le na nacionalni ravni. Tako je ogroženo delovanje notranjega trga.
- (2) Zato posamezna država članica brez prejemanja informacij iz drugih držav članic ne more upravljati svojega notranjega sistema obdavčevanja, zlasti v zvezi z neposrednim obdavčevanjem. Za premagovanje negativnih učinkov tega pojava je nujno treba vzpostaviti novo upravno sodelovanje med davčnimi upravami držav članic. Oblikovati je treba instrumente, ki bodo verjetno

vzpostavili zaupanje med državami članicami, tako da se določijo enaka pravila, obveznosti in pravice za vse države članice.

- (3) Zato bi bilo treba sprejeti popolnoma nov pristop s pripravo novega besedila, da se državam članicam omogoči učinkovito sodelovanje na mednarodni ravni za premagovanje negativnih učinkov vse večje globalizacije na notranji trg.
- (4) V takih okoliščinah obstoječa Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja in obdavčevanja zavarovalnih premij ⁽³⁾ ne vsebuje več ustreznih ukrepov. Njene velike pomanjkljivosti so bile preučene v poročilu ad hoc delovne skupine Sveta za davčne goljufije z dne 22. maja 2000 ter nedavno v sporočilu Komisije o preprečevanju in boju proti korporacijski in finančni zlorabi z dne 27. septembra 2004 in v sporočilu Komisije o potrebi po razvoju usklajene strategije za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam z dne 31. maja 2006.
- (5) Direktiva 77/799/EGS, celo s poznejšimi spremembami, je bila pripravljena v okoliščinah, ki se razlikujejo od sedanjih zahtev notranjega trga in ne more več izpolnjevati novih zahtev upravnega sodelovanja.
- (6) Zaradi števila in pomembnosti prilagoditev, ki so potrebne v Direktivi 77/799/ES, zgolj spreminjanje Direktive ne bi zadostovalo za izpolnitev zgoraj opisanih ciljev. Direktivo 77/799/EGS bi zato bilo treba razveljaviti in jo nadomestiti z novim pravnim instrumentom. Ta instrument bi se moral uporabljati za neposredne davke in posredne davke, ki še niso zajeti v drugi zakonodaji Unije. Zato se ta nova direktiva šteje za primeren instrument v smislu učinkovitega upravnega sodelovanja.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. februarja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu)

⁽²⁾ Mnenje z dne 16. julija 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu)

⁽³⁾ UL L 336, 27.12.1997, str. 15.

- (7) Ta direktiva nadgrajuje dosežke Direktive 77/799/EGS, vendar določa jasnejša in natančnejša pravila, ki urejajo upravno sodelovanje med državami članicami, ko je to potrebno, da bi tako predvsem glede izmenjave informacij dosegli širši obseg upravnega sodelovanja med državami članicami. Poleg tega bi morala jasnejša pravila zlasti omogočiti, da bi bile zajete vse fizične in pravne osebe v Uniji, pri čemer bi bilo treba upoštevati vedno večje število pravnih ureditev, ne le vključno s tradicionalnimi ureditvami, kot so skladi, fundacije in investicijski skladi, temveč tudi nove instrumente, ki jih lahko vzpostavijo davkoplačevalci v državah članicah.
- (8) Potreben bi bil bolj neposreden stik med lokalnimi ali nacionalnimi uradi držav članic, ki so odgovorni za upravno sodelovanje, praviloma pa bi morali med seboj komunicirati centralni uradi za zvezo. Pomanjkanje neposrednih stikov povzroča neučinkovitost, premajhno uporabo postopkov upravnega sodelovanja in zamude pri sporočanju. Zato bi bilo treba zaradi učinkovitejšega in hitrejšega sodelovanja predvideti bolj neposredne stike med službami. Dodelitev pristojnosti službam za zvezo bi morala biti urejena z nacionalnimi določbami posamezne države članice.
- (9) Države članice bi si morale izmenjati informacije o konkretnih primerih, kadar za to zaprosi druga država članica, in opraviti potrebne preiskave za pridobitev takih informacij. Namen standarda „verjetne primernosti“ je zagotoviti izmenjavo podatkov o davčnih zadevah v čim večjem obsegu, hkrati pa razjasniti, da se države članice ne morejo lotiti „iskanj na slepo“ ali zaprositi za informacije, ki najverjetneje niso pomembne za davčne zadeve določenega davkoplačevalca. Čeprav člen 20 te direktive vsebuje postopkovne zahteve, pa je treba te določbe razlagati široko, da ne bi ovirali dejanske izmenjave informacij.
- (10) Splošno je priznано, da je nepogojevana obvezna avtomatična izmenjava podatkov najučinkovitejši način za krepitev pravilne odmere davkov v čezmejnih primerih in za boj proti goljufijam. V ta namen bi bilo treba zato uporabiti postopen pristop, začevši z avtomatično izmenjavo razpoložljivih informacij v zvezi s petimi kategorijami in s pregledom ustreznih določb po poročilu Komisije.
- (11) Prav tako bi bilo treba okrepiti in spodbujati izmenjavo podatkov med državami članicami na lastno pobudo.
- (12) Treba bi bilo določiti rok za posredovanje informacij v skladu s to direktivo, da bi tako omogočili pravočasno in učinkovito izmenjavo informacij.
- (13) Pomembno je, da se uradnikom davčne uprave ene države članice dovoli navzočnost na ozemlju druge države članice.
- (14) Ker je davčni položaj ene ali več oseb, zavezanih za davek, ki imajo sedež v več državah članicah, pogosto v skupnem ali dopolnilnem interesu, bi bilo treba omogočiti opravljanje sočasnih pregledov takšnih oseb s strani dveh ali več držav članic na podlagi medsebojnega dogovora in na prostovoljni osnovi.
- (15) Glede na zakonsko zahtevo v nekaterih državah članicah, da je treba davčnega zavezanca uradno obvestiti o sklepih in aktih v zvezi z njegovo davčno obveznostjo, ter glede na težave, ki iz tega izhajajo za davčne organe, vključno s primeri preselitve davčnega zavezanca v drugo državo članico, je zaželeno, da lahko davčni organi v takšnih okoliščinah zaprosijo za sodelovanje pristojne organe države članice, v katero se je davčni zavezanec preselil.
- (16) Povratne informacije o poslanih podatkih bodo spodbudile upravno sodelovanje med državami članicami.
- (17) Sodelovanje med državami članicami in Komisijo je potrebno za trajno preučevanje postopkov sodelovanja ter izmenjavo izkušenj in najboljših praks na obravnavanih področjih.
- (18) Za učinkovitost upravnega sodelovanja je pomembno, da bi se lahko informacije in dokumenti, pridobljeni na podlagi te direktive, skladno z omejitvami, ki so določene v tej direktivi, država članica, ki jih prejme, uporablja tudi za druge namene. Prav tako je pomembno, da bi lahko države članice pod določenimi pogoji te informacije posredovale tretji državi.
- (19) Primere, v katerih lahko zaprošena država članica zavrne posredovanje informacij, bi bilo treba jasno opredeliti in omejiti, pri tem pa poleg javnega interesa upoštevati tudi določene zasebne interese, ki bi jih bilo treba zaščititi.
- (20) Vendar država članica ne bi smela zavrniti predložitve informacij zato, ker za takšne informacije nima interesa ali ker informacije hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.
- (21) Ta direktiva vsebuje minimalna pravila in zato ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da vzpostavijo širše sodelovanje z drugimi državami članicami v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo ali v okviru dvostranskih ali večstranskih sporazumov, sklenjenih z drugimi državami članicami.

- (22) Prav tako bi bilo treba pojasniti, da kadar država članica tretji državi zagotavlja širše sodelovanje, kot je predvideno s to direktivo, takšnega širšega sodelovanja ne bi smela zavrniti drugim državam članicam, ki si želijo takšno širše medsebojno sodelovanje.
- (23) Informacije bi se morale izmenjavati prek standardiziranih obrazcev, oblik in komunikacijskih kanalov.
- (24) Oceniti bi bilo treba učinkovitost upravnega sodelovanja, zlasti na podlagi statističnih podatkov.
- (25) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (26) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Unije pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.
- (27) Za vse izmenjave informacij iz te direktive veljajo določbe za izvajanje Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾ in Uredbe (EC) 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽³⁾. Vendar je primerno upoštevati omejitve nekaterih pravic in obveznosti iz Direktive 95/46/ES, da bi se zaščitili interesi iz člena 13(1)(e) navedene direktive. Takšne omejitve so nujne in sorazmerne z vidika možnega izpada prihodkov za države članice in bistvenega pomena informacij, zajetih s to direktivo za učinkovit boj proti goljufijam.
- (28) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so zlasti priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (29) Ker ciljev te direktive, namreč učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami za premagovanje negativnih učinkov vse večje globalizacije na notranji trg, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi enotnosti in učinkovitosti lažje doseže

na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa pravila in postopke, v skladu s katerimi države članice sodelujejo med seboj z namenom izmenjave informacij, ki naj bi bile pomembne za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje držav članic v zvezi z davki iz člena 2.

2. Ta direktiva opredeljuje tudi določbe za elektronsko izmenjavo podatkov iz odstavka 1 ter pravila in postopke, v skladu s katerimi države članice in Komisija sodelujejo na področju usklajevanja in ocenjevanja.

3. Ta direktiva ne vpliva na uporabo pravil o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah v državah članicah. Prav tako ne posega v izpolnjevanje kakršnih koli obveznosti držav članic v zvezi s širšim upravnim sodelovanjem, ki izhaja iz drugih pravnih instrumentov, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste davkov, ki jih pobira država članica ali teritorialni oziroma upravni deli države članice, vključno z lokalnimi organi, ali ki se pobirajo v njihovem imenu.

2. Ne glede na odstavek 1 se ta direktiva ne uporablja za davek na dodano vrednost in carine ali trošarine, ki so zajete v drugi zakonodaji Unije o upravnem sodelovanju med državami članicami. Ta direktiva se ne uporablja niti za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se plačujejo državi članici ali delu države članice ali ustanovam socialne varnosti, ustanovljenim v skladu z javnim pravom.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

3. V nobenem primeru se ne razume, da davki iz odstavka 1 vključujejo:

- (a) pristojbine, denimo za potrdila in druge dokumente, ki jih izdajajo javni organi, ali
- (b) dajatve pogodbene narave, kot je plačilo za javne storitve.

4. Ta direktiva se uporablja za davke iz odstavka 1, ki se pobirajo na ozemlju, na katerem veljata Pogodbi, na podlagi člena 52 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „pristojni organ“ države članice pomeni organ, ki ga je kot takega določila ta država članica. Pri delovanju na podlagi te direktive veljajo za pristojne organe po pooblastilu v skladu s členom 4 tudi centralni urad za zvezo, služba za zvezo ali pristojni uradnik;
2. „centralni urad za zvezo“ pomeni urad, ki je bil kot tak določen in katerega glavna odgovornost so stiki z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja;
3. „služba za zvezo“ pomeni kateri koli urad, razen centralnega urada za zvezo, ki je bil določen za neposredno izmenjavo informacij na podlagi te direktive;
4. „pristojni uradnik“ pomeni katerega koli uradnika, ki je pooblaščen, da neposredno izmenjuje informacije na podlagi te direktive;
5. „organ prosilec“ pomeni centralni urad za zvezo, službo za zvezo ali katerega koli pristojnega uradnika države članice, ki da zaprosilo za pomoč v imenu pristojnega organa;
6. „zaprošeni organ“ pomeni centralni urad za zvezo, službo za zvezo ali katerega koli pristojnega uradnika države članice, ki prejme zaprosilo za pomoč v imenu pristojnega organa;
7. „administrativna preiskava“ pomeni vse kontrole, preverjanja in druge ukrepe držav članic pri opravljanju svojih nalog zaradi zagotavljanja pravilne uporabe davčne zakonodaje;
8. „izmenjava informacij na zaprosilo“ pomeni izmenjavo informacij na podlagi zaprosila, ki ga država članica

prosilka v posamičnem primeru predloži zaproseni državi članici;

9. „avtomatična izmenjava“ pomeni sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V smislu člena 8 se razpoložljive informacije nanašajo na informacije iz davčnih dosjejev države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v tej državi članici;
10. „izmenjava na lastno pobudo“ pomeni nesistematično sporočanje informacij drugi državi članici kadar koli in brez predhodnega zaprosila;
11. „oseba“ pomeni:
 - (a) fizično osebo;
 - (b) pravno osebo;
 - (c) če veljavna zakonodaja tako določa, združenje oseb, ki mu je priznana sposobnost, da opravlja pravna dejanja, vendar nima statusa pravne osebe, ali
 - (d) vse druge pravne ureditve kakršne koli narave in oblike, ne gleda na to, ali imajo pravno osebnost, ki imajo v lasti ali upravljajo sredstva, ki so, vključno s prihodki, ki iz njih izhajajo, predmet katerih koli davkov, za katere velja ta direktiva;
12. „z elektronskimi sredstvi“ pomeni uporabo elektronske opreme za obdelavo, vključno z digitalnim stiskanjem, in shranjevanje podatkov ter uporabo žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij ali drugih elektromagnetnih sredstev;
13. „omrežje CCN“ pomeni skupno platformo, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja.

Člen 4

Organizacija

1. Vsaka država članica sporoči Komisiji v roku enega meseca od 11. marca 2011 ime pristojnega organa za namene te direktive in jo nemudoma obvesti o kakršni koli spremembi v zvezi z njim.

Komisija da informacije na razpolago drugim državam članicam in seznam organov držav članic objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Pristojni organ določi enoten centralni urad za zvezo. Pristojni organ mora o tem obvestiti Komisijo in druge države članice.

Centralni urad za zvezo je obenem lahko določen za odgovornega za stike s Komisijo. Pristojni organ mora o tem obvestiti Komisijo.

3. Pristojni organ vsake države članice lahko določi službe za zvezo s pristojnostjo, dodeljeno v skladu z njeno nacionalno zakonodajo ali politiko. Centralni urad za zvezo mora posodabljaliti seznam služb za zvezo in ga dati na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic in Komisiji.

4. Pristojni organ vsake države članice lahko določi pristojne uradnike. Centralni urad za zvezo mora posodabljaliti seznam pristojnih uradnikov in ga dati na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic in Komisiji.

5. Uradniki, vključeni v upravno sodelovanje na podlagi te direktive, se v vsakem primeru štejejo za pristojne uradnike za ta namen v skladu s postopki, ki jih določijo pristojni organi.

6. Če služba za zvezo ali pristojni uradnik pošlje ali prejme zaprosilo za sodelovanje ali odgovor na takšno zaprosilo, o tem obvesti centralni urad za zvezo svoje države članice v skladu s postopki, ki jih določi ta država članica.

7. Če služba za zvezo ali pristojni uradnik prejme zaprosilo za sodelovanje, zaradi katerega je potrebno ukrepanje, ki je izven pristojnosti, ki mu je dodeljena v skladu z nacionalno zakonodajo ali politiko njegove države članice, tako zaprosilo nemudoma posreduje centralnemu uradu za zvezo svoje države članice in o tem obvesti organ prosilec. V takem primeru se obdobje, določeno v členu 7, začne naslednji dan po dnevu, ko je zaprosilo za sodelovanje posredovano v centralni urad za zvezo.

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ

ODDELEK I

Izmenjava informacij na zaprosilo

Člen 5

Postopek za izmenjavo informacij na zaprosilo

Na zaprosilo organa prosilca mu zaproseni organ sporoči vse informacije iz člena 1(1), s katerimi razpolaga ali ki jih pridobi na podlagi administrativne preiskave.

Člen 6

Administrativne preiskave

1. Zaproseni organ poskrbi za izvedbo kakršnih koli administrativnih preiskav, ki so potrebne za pridobitev informacij iz člena 5.

2. Zaposilo iz člena 5 lahko vsebuje obrazloženo zaprosilo za posebno administrativno preiskavo. Če zaproseni organ meni, da administrativna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilec o razlogih za tako mnenje.

3. Za pridobitev zaprosenih informacij ali izvedbo zaprosene administrativne preiskave zaproseni organ upošteva enake postopke, kot če bi ukrepal na lastno pobudo ali na zaprosilo drugega organa v svoji državi članici.

4. Zaproseni organ na izrecno zaprosilo organa prosilca zagotovi izvirne dokumente, če to ni v nasprotju z veljavnimi določbami države članice zaprosenega organa.

Člen 7

Roki

1. Zaproseni organ predloži informacije iz člena 5 takoj, ko je to mogoče, in ne pozneje kot šest mesecev po datumu prejema zaprosila.

Če pa zaproseni organ te informacije že ima, se te sporočijo v dveh mesecih od tega datuma.

2. V nekaterih posebnih primerih se lahko zaproseni organi in organi prosilci sporazumejo o drugačnih rokih, kot so predvideni v odstavku 1.

3. Zaproseni organ organu prosilcu takoj potrdi prejem zaprosila, v vsakem primeru pa najpozneje v sedmih delovnih dneh od njegovega prejema, po možnosti z elektronskimi sredstvi.

4. V enem mesecu po prejemu zaprosila zaproseni organ uradno obvesti organ prosilec o kakršnih koli pomanjkljivostih v zaprosilu in o potrebi po kakršnih koli dodatnih informacijah o okoliščinah. V takšnem primeru roka iz odstavka 1 začneta teči naslednji dan po dnevu, ko je zaproseni organ prejel potrebne dodatne informacije.

5. Če zaproseni organ na zaprosilo ne more odgovoriti v zadevnem roku, nemudoma in v vsakem primeru v treh mesecih od prejema zaprosila obvesti organ prosilec o razlogih za to in o datumu, do katerega bi lahko po svojem mnenju odgovoril.

6. Če zaproseni organ zahtevanih informacij nima in ne more ali zaradi razlogov iz člena 17 ne želi odgovoriti na zaprosilo za informacije, o razlogih za to nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu od prejema zaprosila, obvesti organ prosilec.

ODDELEK II

Obvezna avtomatična izmenjava podatkov

Člen 8

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov

1. Pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice podatke o davčnih obdobjih od 1. januarja 2014 dalje, ki so na voljo glede rezidentov v tej drugi državi članici in zadevajo naslednje posebne kategorije prihodkov in kapitala, kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči:

- (a) dohodek iz zaposlitve;
- (b) plačila direktorjem;
- (c) produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih Unije o izmenjavi podatkov in v drugih podobnih ukrepih;
- (d) pokojnine;
- (e) lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek.

2. Države članice pred 1. januarjem 2014 obvestijo Komisijo o kategorijah iz odstavka 1, v zvezi s katerimi razpolagajo s podatki. Komisijo obvestijo tudi o kakršnih koli zadevnih naknadnih spremembah.

3. Pristojni organ države članice lahko pristojnemu organu katere koli druge države članice naznani, da ne želi prejemati

podatkov o kategorijah prihodkov in kapitala, navedenih v odstavku 1, ali da ne želi prejemati podatkov o prihodkih ali kapitalu, ki ne presegajo mejnega zneska. O tem prav tako obvesti Komisijo. Za državo članico lahko velja, da ne želi prejemati podatkov v skladu z odstavkom 1, če Komisije ne obvesti niti o eni kategoriji, v zvezi s katero razpolaga s podatki.

4. Države članice pred 1. julijem 2016 Komisiji za vsako ustrezno leto posredujejo statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav ter po možnosti podatke o administrativnih in drugih zadevnih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami ter morebitnimi spremembami, za davčne uprave in za tretje strani.

5. Komisija pred 1. julijem 2017 predloži poročilo s pregledom in oceno prejetih statističnih in drugih podatkov v zvezi z denimo administrativnimi in drugimi ustreznimi stroški ter koristmi avtomatične izmenjave podatkov in tudi s tem povezanimi praktičnimi vidiki. Po potrebi Komisija Svetu predloži predlog glede kategorij prihodkov in kapitala in/ali pogojev iz odstavka 1, vključno s pogojem, da morajo biti na voljo podatki o rezidentih drugih držav članic.

Svet pri preučitvi predloga Komisije presodi, kako bi dodatno okrepili učinkovitost in delovanje avtomatične izmenjave podatkov ter jo izboljšali, da bi tako predvideli, da:

- (a) pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice podatke o davčnih obdobjih od 1. januarja 2017 dalje, ki so na voljo glede rezidentov v tej drugi državi članici in zadevajo najmanj tri posebne kategorije prihodkov in kapitala iz odstavka 1, kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči, ter
- (b) se seznam kategorij iz odstavka 1 razširi na dividende, kapitalne dobičke in licenčnine.

6. Podatki se sporočajo vsaj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta države članice, v katerem podatki postanejo razpoložljivi.

7. Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) do datumov iz člena 29(1) sprejme praktične postopke za avtomatično izmenjavo podatkov.

8. Če se države članice z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi, sklenjenimi z drugimi državami članicami, dogovorijo o avtomatični izmenjavi podatkov glede dodatnih kategorij prihodkov in kapitala, o teh sporazumih obvestijo Komisijo, ki da te sporazume na voljo vsem drugim državam članicam.

ODDELEK III

Izmenjava informacij na lastno pobudo

Člen 9

Področje uporabe in pogoji izmenjave informacij na lastno pobudo

1. Pristojni organ vsake države članice sporoči informacije iz člena 1(1) pristojnemu organu katere koli druge zadevne države članice v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) pristojni organ ene države članice ima razloge za domnevo, da gre morda za izgubo davka v drugi državi članici;
 - (b) oseba, zavezana za davek, doseže znižanje ali oprostitvev davka v eni državi članici, kar bi povzročilo povečanje davka ali zavezanost za davek v drugi državi članici;
 - (c) poslovne transakcije med osebo, zavezano za davek v eni državi članici, in osebo, zavezano za davek v drugi državi članici, se izvedejo prek ene ali več držav na način, ki bi lahko imel za posledico prihranek davka v eni ali drugi državi članici ali obeh;
 - (d) pristojni organ države članice ima razloge za domnevo, da je prihranek davka morda posledica umetnih prenosov dobičkov znotraj skupine podjetij;
 - (e) informacije, ki jih je eni državi članici posredoval pristojni organ druge države članice, so omogočile pridobitev podatkov, ki so lahko koristni pri odmeri davčne obveznosti v tej državi članici.
2. Pristojni organi vsake države članice lahko pristojnim organom drugih držav članic sporočijo preko izmenjave na lastno pobudo kakršne koli podatke, s katerimi so seznanjeni in bi lahko koristili pristojnim organom drugih držav članic.

Člen 10

Roki

1. Pristojni organ, ki so mu na voljo podatki iz člena 9(1), pošlje te podatke pristojnemu organu katere koli druge zadevne

države članice, kakor hitro je mogoče in najpozneje en mesec po tem, ko so postali dostopni.

2. Pristojni organ, kateremu so podatki sporočeni na podlagi člena 9, pristojnemu organu, ki je poslal podatke, potrdi prejem teh podatkov takoj, v vsakem primeru pa najpozneje v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, po možnosti z elektronskimi sredstvi.

POGLAVJE III

DRUGE OBLIKE UPRAVNEGA SODELOVANJA

ODDELEK I

Prisotnost v upravnih uradih in udeležba v administrativnih preiskavah

Člen 11

Področje uporabe in pogoji

1. Po dogovoru med organom države prosilke in organom zaprosene države ter v skladu s postopki, ki jih določijo slednji, so lahko uradniki, ki jih pooblasti organ države prosilke, zaradi izmenjave informacij iz člena 1(1):

- (a) prisotni v uradih, kjer upravni organi zaprosene države članice opravljajo svoje dolžnosti;
- (b) prisotni med administrativnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprosene države članice.

Če so zahtevane informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprosenega organa dostop, je treba uradnikom zaprosenega organa dati izvode takšne dokumentacije.

2. V skladu z dogovorom iz prvega odstavka imajo lahko uradniki organa prosilca, ki so prisotni med administrativnimi preiskavami, razgovore s posamezniki in lahko preučijo dokumentacijo, v kolikor je to dovoljeno v skladu z zakonodajo zaprosene države članice.

Če preiskovana oseba ne spoštuje nadzornih ukrepov uradnikov organa prosilca, zaproseni organ vsako kršenje obravnava kot kršenje proti uradnikom tega organa.

3. Uradniki, pooblaščenici s strani države članice prosilke, ki so prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavkom 1, morajo vedno imeti pisno pooblastilo, ki ga lahko predložijo in v katerem je navedena njihova identiteta in uradni položaj.

ODDELEK II

Sočasni davčni nadzor

Člen 12

Sočasni davčni nadzor

1. Če se dve ali več držav članic dogovori, da bodo na svojem ozemlju izvedle sočasni davčni nadzor ene ali več oseb, ki so v njihovem skupnem ali dopolnilnem interesu, z namenom izmenjave tako pridobljenih informacij, veljajo odstavki 2, 3 in 4.

2. Pristojni organ v vsaki državi članici neodvisno identificira osebe, ki jih namerava predlagati za sočasni davčni nadzor. O primerih, predlaganih za sočasni davčni nadzor, uradno obvesti pristojni organ v drugi državi članici in navede razloge za svojo izbiro.

Navede časovno obdobje, v katerem se bodo ti nadzori opravljali.

3. Pristojni organ vsake zadevne države članice se odloči, ali želi sodelovati pri sočasnem davčnem nadzoru. Potrdi, da se strinja, ali posreduje obrazloženo zavrnitev organu, ki je predlagal sočasni nadzor.

4. Pristojni organ vsake zadevne države članice imenuje predstavnika, ki je odgovoren za spremljanje in usklajevanje postopka nadzora.

ODDELEK III

Vročanje

Člen 13

Zaprosilo za vročitev

1. Na zaprosilo pristojnega organa države članice pristojni organ druge države članice v skladu s pravili, ki urejajo vročanje podobnih instrumentov v zaproseni državi članici, vroči naslovniku vse instrumente in sklepe upravnih organov države članice prosilke v zvezi z izvajanjem davčne zakonodaje, ki jo ureja ta direktiva, na njenem ozemlju.

2. V zaprosilih za vročitev, v katerih je naveden predmet instrumenta ali sklepa, ki se vroča, sta navedena ime in naslov

naslovnika, vključno z vsemi drugimi informacijami, ki lahko omogočijo identifikacijo naslovnika.

3. Zaprošeni organ nemudoma obvesti organ prosilec o svojem odgovoru in zlasti o datumu vročitve instrumenta ali sklepa naslovniku.

4. Organ prosilec vloži zaprosilo za vročitev na podlagi tega člena samo, če vročitve ne more opraviti v skladu s pravili, ki urejajo vročanje zadevnih instrumentov v državi članici prosilke, ali če bi tovrstna vročitev povzročila nesorazmerne težave. Pristojni organ države članice lahko vroči kateri koli dokument s priporočeno pošto ali elektronsko neposredno osebi na ozemlju druge države članice.

ODDELEK IV

Povratne informacije

Člen 14

Pogoji

1. Če pristojni organ pošlje informacije v skladu s členom 5 ali 9, lahko o tem od pristojnega organa, ki je prejel podatke, zahteva povratne informacije. Če se zahtevajo povratne informacije, jih pristojni organ, ki je prejel podatke, brez poseganja v predpise o davčni tajnosti in varstvu podatkov, ki veljajo v njegovi državi članici, čim prej, najkasneje pa tri mesece potem, ko so znani rezultati uporabe zaprosenih podatkov, pošlje pristojnemu organu, ki je zagotovil podatke. Komisija določi praktične postopke v skladu s postopkom iz člena 26(2).

2. Pristojni organi držav članic pošljejo povratne informacije o avtomatični izmenjavi informacij drugim zadevnim državam članicam enkrat na leto v skladu z dvostransko dogovorjenimi praktičnimi postopki.

ODDELEK V

Izmenjava najboljših praks in izkušenj

Člen 15

Področje uporabe in pogoji

1. Države članice skupaj s Komisijo preučijo in ocenijo upravno sodelovanje na podlagi te direktive in izmenjujejo svoje izkušnje s ciljem, da se takšno sodelovanje izboljša in se pripravijo, kadar je to primerno, pravila za zadevna področja.

2. Države članice lahko skupaj s Komisijo oblikujejo smernice o kakršnem koli vidiku, ki je po njihovem mnenju potreben za izmenjavo najboljših praks in izkušenj.

POGLAVJE IV

POGOJI, KI UREJAJO UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 16

Razkritje podatkov in dokumentov

1. Za podatke, ki se na podlagi te direktive v kateri koli obliki sporočajo med državami članicami, velja obveznost varovanja uradne tajnosti, podatki pa morajo biti varovani tako, kot so varovani podobni podatki v nacionalnem pravu države članice, ki je podatke prejela. Takšni podatki se lahko uporabijo za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje držav članic s področja davkov iz člena 2.

Takšni podatki se lahko uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davkov in dajatev iz člena 2 Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi⁽¹⁾, ali za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

Poleg tega se lahko uporabijo v zvezi s sodnimi in upravnimi postopki, ki lahko vključujejo sankcije in so bili sproženi zaradi kršitve davčnega prava, in sicer brez poseganja v splošna pravila in predpise, ki urejajo pravice tožencev in prič v takih postopkih.

2. Z dovoljenjem pristojnega organa države članice, ki sporoča podatke v skladu s to direktivo, in samo, če to dovoljuje zakonodaja države članice pristojnega organa, ki prejme podatke, se lahko podatki in dokumenti, prejeti v skladu s to direktivo, uporabijo za drugačne namene, kot so opredeljeni v odstavku 1. Takšno dovoljenje se izda, če se lahko podatki uporabijo za podobne namene v državi članici pristojnega organa, ki sporoča podatke.

3. Če pristojni organ države članice meni, da bi podatki, ki jih je prejel od pristojnega organa druge države članice, utegnili koristiti pristojnemu organu tretje države članice za namene iz odstavka 1, lahko navedene podatke pošlje temu pristojnemu organu, če je takšno posredovanje v skladu s pravili in postopki, določenimi v tej direktivi. O svoji nameri, da bo te podatke posredoval tretji državi članici obvesti pristojni organ države članice, iz katere podatki izvirajo. Država članica izvora podatkov lahko nasprotuje takšnemu posredovanju podatkov v 10 delovnih dneh od prejetja sporočila države članice, ki želi podatke poslati.

4. Dovoljenje, da se podatki, ki so bili posredovani na podlagi odstavka 3, uporabijo v skladu z odstavkom 2, lahko

izda samo pristojni organ države članice, iz katere podatek izvira.

5. Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali njihovi overjeni izvodi ali izpiski teh izvodov, ki jih pridobi zaproseni organ in jih posreduje organu prosilcu v skladu s to direktivo, lahko pristojni organi države članice zaprosenega organa uveljavljajo kot dokaz na enaki podlagi kot podobne podatke, poročila, izjave in katere koli druge dokumente, ki jih predloži organ države članice.

Člen 17

Omejitve

1. Zaprošeni organ iz ene države članice predloži organu prosilcu iz druge države članice podatke iz člena 5, če je organ prosilec izrabil običajne vire informacij, ki bi jih v danih okoliščinah lahko uporabil za pridobitev zaprosenih podatkov, brez tveganja, da ogrozi doseganje svojih ciljev.

2. Ta direktiva zaproseni državi članici ne nalaga nobenih obveznosti izvedbe preiskav ali sporočanja podatkov, če bi bila izvedba takšnih preiskav ali zbiranja zaprosenih podatkov za lastne namene v nasprotju z njeno zakonodajo.

3. Pristojni organ zaprosene države članice lahko zavrne predložitev podatkov, če država članica prosilka iz pravnih razlogov ne more predložiti podobnih podatkov.

4. Posredovanje podatkov se lahko zavrne, če bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali bi bilo razkritje zadevnih podatkov v nasprotju z javnim redom.

5. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o razlogih za zavrnitev zaprosila za podatke.

Člen 18

Obveznosti

1. Če država članica v skladu s to direktivo zaprosi za podatke, zaprosena država članica uporabi svoje ukrepe za zbiranje informacij, da pridobi zaprosene podatke, čeprav ta država članica morda ne potrebuje takšnih podatkov za lastne davčne namene. Ta obveznost ne posega v odstavke 2, 3 in 4 člena 17, pri čemer se sklicevanje nanje v nobenem primeru ne šteje kot dovoljenje, da zaprosena država članica zavrne posredovanje podatkov le zato, ker se sama ne zanima zanje.

⁽¹⁾ UL L 84, 31.3.2010, str. 1.

2. V nobenem primeru se člen 17(2) in (4) ne razlaga, kot da je v skladu z njim dovoljeno, da zaproseni organ zavrne posredovanje podatkov le zato, ker ima te podatke banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.

3. Ne glede na odstavek 2 lahko država članica zavrne posredovanje zaprosenih podatkov, če ti podatki zadevajo davčna obdobja pred 1. januarjem 2011 in če bi se posredovanje teh podatkov lahko zavrnilo na podlagi člena 8(1) Direktive 77/799/ES, če je bilo zanje zaproseno pred 11. marcem 2011.

Člen 19

Razširitev širšega sodelovanja, ki je ponujeno tretji državi

Če država članica tretji državi ponudi širše sodelovanje, kot je predvideno s to direktivo, ta država članica takšnega širšega sodelovanja ne more zavrniti nobeni drugi državi članici, ki si želi tovrstno širše medsebojno sodelovanje.

Člen 20

Standardni obrazci in elektronska oblika

1. Zaposila za podatke in administrativne preiskave na podlagi člena 5 ter njihovi odgovori, potrdila o prejemu, zaprosila za dodatne informacije o okoliščinah, nezmožnost ali zavrnitev na podlagi člena 7 se pošljejo, če je mogoče, na standardnem obrazcu, ki ga sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Standardnim obrazcem so lahko priložena poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali njihovi overjeni izvodi ali izpiski teh izvodov.

2. Standardni obrazec iz odstavka 1 vključuje najmanj naslednje podatke, ki jih predloži organ prosilec:

(a) identiteto osebe, ki je predmet preverjanja ali preiskave;

(b) davčni namen, za katerega se zahtevajo podatki.

V kolikor je to v njegovi vednosti in v skladu z mednarodnim dogajanjem, lahko organ prosilec priskrbi ime in priimek ter naslov kakršne koli osebe, za katero meni, da razpolaga z zahtevanimi podatki, in tudi kakršne koli informacije, ki bi zaprosenemu organu lahko olajšale zbiranje podatkov.

3. Podatki, posredovani na lastno pobudo, in potrdilo o njihovem prejemu na podlagi členov 9 oziroma 10, zaprosila

za vročitev na podlagi člena 13 in povratne informacije na podlagi člena 14 se pošljejo na standardnem obrazcu, ki ga sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2).

4. Pri avtomatični izmenjavi na podlagi člena 8 se podatki pošljejo v standardni elektronski obliki, ki je namenjena spodbujanju takšne avtomatične izmenjave in temelji na obstoječi elektronski obliki na podlagi člena 9 Direktive Sveta št. 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti⁽¹⁾, uporabi pa se pri vseh vrstah avtomatične izmenjave podatkov in jo sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Člen 21

Praktični postopki

1. Informacije, sporočene na podlagi te direktive, se, kolikor je to mogoče, zagotovijo s pomočjo elektronskih sredstev z uporabo omrežja CCN.

Po potrebi Komisija sprejme potrebne praktične postopke za izvajanje prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 26(2).

2. Komisija je odgovorna za kakršni koli nadaljnji razvoj omrežja CCN, ki je potreben za omogočanje izmenjave teh informacij med državami članicami.

Države članice so odgovorne za kakršen koli nadaljnji razvoj svojih sistemov, ki je potreben za omogočanje izmenjave teh informacij z uporabo omrežja CCN.

Države članice se odpovedo vsem zahtevam za povračilo stroškov, ki nastanejo pri uporabi te direktive, razen v zvezi s plačilom strokovnjakom, kadar je to primerno.

3. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti Urad komisije za varnostno akreditacijo, lahko imajo dostop do teh informacij le, če je to potrebno za oskrbovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja CCN.

4. Zaposila za sodelovanje, vključno z zaposili za uradno obvestilo, in priloženi dokumenti so lahko v katerem koli jeziku, o katerem se dogovorita zaproseni organ in organ prosilec.

Navedenim zaprosilom se prevod v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov zaprosene države članice priloži le v posebnih primerih, ko zaproseni organ utemelji svojo zahtevo za tak prevod.

⁽¹⁾ UL L 157, 26.6.2003, str. 38.

Člen 22

Posebne obveznosti

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za:
 - (a) zagotovitev učinkovitega notranjega usklajevanja v sklopu organizacije iz člena 4;
 - (b) vzpostavitev neposrednega sodelovanja z organi drugih držav članic iz člena 4;
 - (c) zagotovitev nemotenega delovanja postopkov upravnega sodelovanja, predvidenih v tej direktivi.
2. Komisija vsaki državi članici sporoči kakršne koli splošne informacije v zvezi z izvajanjem in uporabo te direktive, ki jih prejme in jih lahko predloži.

POGLAVJE V

ODNOSI S KOMISIJO

Člen 23

Ocenjevanje

1. Države članice in Komisija preučijo in ocenijo delovanje upravnega sodelovanja, ki ga predvideva ta direktiva.
2. Države članice Komisiji sporočijo kakršne koli ustrezne informacije, ki so potrebne za oceno učinkovitosti upravnega sodelovanja v skladu s to direktivo pri preprečevanju davčnih utaj in izogibanju davkom.
3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij iz člena 8 ter dosežene praktične rezultate. Komisija določi obliko in pogoje sporočanja te letne ocene v skladu s postopkom iz člena 26(2).
4. Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) določi seznam statističnih podatkov, ki jih države članice predložijo za namene ocenjevanja te direktive.
5. Informacije, ki so ji sporočene v skladu z odstavki 2, 3 in 4, Komisija obravnava kot zaupne v skladu z določbami, ki se uporabljajo za organe Unije.
6. Informacije, ki jih država članica sporoči Komisiji v skladu z odstavki 2, 3 in 4, in kakršno koli poročilo ali dokument, ki ga pripravi Komisija s pomočjo teh informacij, se lahko pošlje drugim državam članicam. Za te poslane informacije velja obveznost varovanja uradne tajnosti in morajo biti varovane,

kot so varovane podobne informacije v nacionalnem pravu države članice, ki je informacije prejela.

Države članice lahko poročila in dokumente iz tega odstavka, ki jih pripravi Komisija, uporabijo le v analitične namene, vendar se ne smejo objaviti ali dati na razpolago katerim koli drugim osebam ali organom brez izrecne privolitve Komisije

POGLAVJE VI

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 24

Izmenjava podatkov s tretjimi državami

1. Če pristojni organ države članice iz tretje države prejme podatke, ki naj bi bili pomembni za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje te države članice o davkih iz člena 2, lahko navedeni organ, če je to dovoljeno na podlagi sporazuma s to tretjo državo, te podatke predloži pristojnim organom držav članic, ki bi jim ti podatki lahko koristili, in katerim koli organom, ki zanje zaprosijo.
2. V skladu z njihovimi nacionalnimi določbami o sporočanju osebnih podatkov tretjim državam lahko pristojni organi tretji državi sporočijo informacije, pridobljene v skladu s to direktivo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) pristojni organ države članice, iz katere izvirajo informacije, se strinja z navedenim sporočanjem;
- (b) zadevna tretja država se je zavezala, da bo zagotavljala potrebno sodelovanje za zbiranje dokazov o nepravilni ali nezakoniti naravi transakcij, ki so domnevno v nasprotju z davčno zakonodajo ali jo zlorabljajo.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Varstvo podatkov

Za vse izmenjave informacij na podlagi te direktive veljajo določbe za izvajanje Direktive 95/46/ES. Vendar pa države članice za namene pravilne uporabe te direktive omejijo obseg obveznosti in pravic iz člena 10, člena 11(1), členov 12 in 21 Direktive 95/46/ES na obseg, ki je potreben zaradi zaščite interesov, navedenih v členu 13(1)(e) navedene direktive.

Člen 26**Odbor**

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „Odbor za upravno sodelovanje pri obdavčevanju“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 27**Poročanje**

Komisija vsakih pet let po 1. januarju 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive.

Člen 28**Razveljavitev Direktive 77/799/EGS**

Direktiva 77/799/EGS se razveljavi z učinkom 1. januarja 2013.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 29**Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, z učinkom od 1. januarja 2013.

Zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 8 te direktive, pa uveljavijo z učinkom od 1. januarja 2015.

O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 30**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. februarja 2011

Za Svet
Predsednik
MATOLCSY Gy.